

Pel treball decent

Dll, 31/05/2021 per Josep Lligadas

[Una font que raja sempre](#)

Avui, últim dia de maig, us proposo evocar el primer dia d'aquest mes, l'1 de Maig, el Dia del Treball. Per fer-ho, copio un text que mereix ser llegit a poc a poc, frase per frase. Diu així:

“¿Què volem dir quan parlem d'un “treball decent”? Volem dir un treball que, en qualsevol societat, sigui expressió de la dignitat essencial de tot home o dona: un treball lliurement elegit, que associï efectivament els treballadors, homes i dones, al desenvolupament de la seva comunitat; un treball que, d'aquesta manera, faci que els treballadors siguin respectats, evitant tota discriminació; un treball que permeti satisfer les necessitats de les famílies i escolaritzar els fills sense que es vegin obligats a treballar; un treball que permeti als treballadors organitzar-se lliurement i fer sentir la seva veu; un treball que deixi espai per a retrobar-se adequadament amb les pròpies arrels en l'àmbit personal, familiar i espiritual; un treball que asseguri una condició digna als treballadors que arriben a la jubilació”.

El text no és de cap conspicu sindicalista, ni de cap líder de l'esquerra. És d'un papa. I no del papa Francesc, sinó del seu antecessor, Benet XVI, i es troba al número 63 de l'encíclica Caritas in veritate, publicada el 2009.

Podem llegir el text pensant en quanta gent de per aquí a prop està ben lluny d'aconseguir aquest “treball decent” que aquí es descriu i al qual tota persona té dret. I podríem començar pensant, per exemple, en els joves. I anar continuant pels diversos trams de l'escala d'edats.

I després de pensar en la gent de per aquí podem pensar en la gent, posem per cas, de l'Índia, on tot és encara molt pitjor. O del cor de l'Àfrica, o de tantes zones d'Amèrica Llatina. O dels Estats Units, que en aquest tema no és precisament un model.

Hi ha molt, molt, a empènyer per fer que això canviï. I com a Església també. És un deure.